

STATSMINISTERIET

Dato: 29. august 2007

Statsminister Anders Fogh Rasmussens svar på spørgsmål nr. 61 (alm. del) stillet af Det Politisk-Økonomiske Udvalg den 13. august 2007.

Spørgsmål:

»Er statsministeren enig i, at i tilfælde af uoverensstemmelser mellem en ministers opfattelse, og en afgørelse truffet af Folketingets Ombudsmand og ministeren på den baggrund ikke følger Folketingets Ombudsmands afgørelse, vil den mest korrekte konsekvens være enten at søge loven ændret eller at lade en domstol tage stilling til tvisten således som det er sket i tidligere tilfælde?«

Svar:

I overensstemmelse med min besvarelse af spørgsmål nr. 53 stillet af Det Politisk-Økonomiske Udvalg bemærkes, at ombudsmandsinstitutionen – i modsætning til domstolene som træffer juridisk bindende afgørelser – er kendetegnet ved, at reaktionsmulighederne er af ikke bindende karakter.

Ombudsmanden kan alene fremsætte kritik, afgive henstillinger samt i øvrigt fremsætte sin opfattelse af en sag, og kan således ikke med bindende virkning ophæve eller ændre en påklaget afgørelse eller beslutning. Det er imidlertid mit klare indtryk, at henstillinger fra Folketingets Ombudsmand i meget vidt omfang følges.

Hvis en myndighed ikke følger en henstilling fra ombudsmanden, kan ombudsmanden henstille, at klageren får fri proces til at føre retssag mod myndigheden.

Det tilkommer imidlertid ikke mig at beslutte, hvorvidt et spørgsmål – som har været påklaget til og behandlet af ombudsmanden – ønskes indbragt for en domstol. Det må således være op til den enkelte klager selv at træffe beslutning om, hvorvidt den pågældende klager måtte ønske en domstolsprøvelse af sin sag.